ANALELE ȘTIINȚIFICE ALE UNIVERSITĂȚII „ALEXANDRU IOAN CUZA” DIN IAȘI
TOM LXXI, 5, ȘTIINȚE JURIDICE, 2025

DOI: 10.47743/jss-2025-71-5-17

Standardul motivării confiscării extinse în jurisprudența Judecătoriei Iași. Studiu de caz

The Standard of Judicial Reasoning for Extended Confiscation in the Case Law of the Iași District Court: A Case Study

Ana ROGHINĂ-NEAGOE[1]

Rezumat: Prezentul articol analizează jurisprudența Judecătoriei Iași din perioada 1 februarie 2014 – 1 aprilie 2025, cu scopul de a identifica trăsăturile definitorii ale standardului de motivare a confiscării extinse. Cercetarea pornește de la examinarea celor două hotărâri judecătorești pronunțate în acest interval, urmărind identificarea structurii și calității argumentării utilizate de instanța de fond în aplicarea dispozițiilor art. 112[1] Cod penal.
Prima parte a articolului prezintă contextul și metodologia analizei, cu accent pe criteriile specifice utilizate. Secțiunile a doua și a treia sunt dedicate examinării jurisprudenței identificate, prin analiza stării de fapt și de drept reținute de instanță, a pedepselor aplicate și a măsurilor de siguranță patrimoniale dispuse. A patra parte a articolului oferă o interpretare critică a modalității de motivare a condițiilor legale ale confiscării extinse, prin raportare la scopul măsurilor de siguranță, la infracțiune, la bunurile supuse confiscării și la persoana infractorului.
În final, analiza evidențiază un standard de motivare neuniform și insuficient conturat, chiar și în cadrul aceleiași instanțe. Constatările studiului fundamentează propunerea unor criterii minime necesare pentru configurarea unui standard riguros de motivare a confiscării extinse, în acord cu exigențele dreptului la un proces echitabil și cu cele ale protecției dreptului de proprietate.

Cuvinte-cheie: confiscare, confiscare extinsă, jurisprudență, Judecătoria Iași, motivare, hotărâre judecătorească, articolul 112[1] Cod penal

Abstract: This article analyses the case law of the Iași District Court from 1 February 2014 to 1 April 2025, with the aim of identifying the defining features of the standard of judicial reasoning applicable to extended confiscation. The research is based on an examination of the two judicial decisions delivered during this period and assesses the structure and quality of the reasoning adopted by the court of first instance in applying Article 112[1] of the Romanian Criminal Code.
The first part of the article presents the context and methodology of the analysis, with particular emphasis on the specific analytical criteria applied. The second and third sections

[1] Doctorand, Universitatea „Babeș-Bolyai”, Cluj-Napoca, asistent universitar, Facultatea de Drept, Universitatea „Lucian Blaga” din Sibiu, e-mail: ana.neagoe@ulbsibiu.ro.

examine the identified case law by analysing the factual and legal circumstances established by the court, the penalties imposed, and the patrimonial safety measures ordered. The fourth part of the article provides a critical interpretation of the court's reasoning regarding the legal conditions for extended confiscation, with reference to the purpose of safety measures, the offence, the assets subject to confiscation, and the offender.
Finally, the analysis highlights an uneven and insufficiently defined standard of judicial reasoning, even within the same court. The findings of the study support the proposal of minimum criteria necessary for establishing a rigorous standard of judicial reasoning for extended confiscation, in accordance with the requirements of the right to a fair trial and the protection of the right to property.

Keywords: confiscation, extended confiscation, case law, Iași District Court, judicial reasoning, judicial decision, art. 112[1] of the Romanian Criminal Code

1. Context și metodologie

Studiul realizat asupra jurisprudenței în materie de confiscare extinsă de la nivelul Curții de Apel Cluj și al Curții de Apel Iași[2] a relevat o trăsătură cu un caracter excepțional: la nivelul judecătoriilor din circumscripția celor două instanțe, aplicarea dispozițiilor referitoare la confiscarea extinsă este aproape inexistentă, pe parcursul unei perioade de aproximativ 11 ani (1 februarie 2014 – 1 aprilie 2025). Această practică cvasi-unitară cunoaște totuși o excepție, constând în identificarea a două hotărâri judecătorești definitive pronunțate de Judecătoria Iași în anii 2021[3] și 2023[4].

Deși legea penală nu condiționează dispunerea unei măsuri de confiscare extinsă de competența materială sau gradul de jurisdicție al instanței, studiul jurisprudențial efectuat a relevat o reticență vădită a judecătorilor în aplicarea dispozițiilor art. 112[1] Cod penal[5]. Astfel, analiza detaliată a acestui element specific se impune ca o continuare necesară și firească a cercetării inițiale.

Din punctul de vedere al metodologiei, în următoarele rânduri vom analiza cele două hotărâri judecătorești definitive de la nivelul Judecătoriei Iași, prin raportare la starea de fapt reținută de instanță și la condițiile teoretice de dispunere a confiscării extinse. Obiectivul acestei analize este identificarea raționamentului juridic aplicat de instanță în dispunerea confiscării extinse, folosind drept criterii principale structura și calitatea motivării.

---

[2] A. Roghină-Neagoe, *Jurisprudența Curții de Apel Cluj și a Curții de Apel Iași, în perioada 1 februarie 2014 – 1 aprilie 2025, în materia confiscării extinse*, în Caiete de Drept Penal, nr. 4/2025 (în curs de publicare).

[3] Hotărârea nr. 2239/2021 din 11.11.2021 pronunțată de Judecătoria Iași, cod RJ de4g6e8dd (https://rejust.ro/juris/de4g6e8dd). Toate referințele la link-urile din acest material au fost accesate ultima dată în 27.07.2026.

[4] Hotărârea nr. 2385/2023 din 14.11.2023 pronunțată de Judecătoria Iași, cod RJ g8e27645g (https://rejust.ro/juris/g8e27645g).

[5] Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial, nr. 510 din 24 iulie 2009.

Prin structura motivării ne referim, în principal, la modalitatea în care instanța alege să prezinte, să analizeze și să hotărască dispunerea sau respingerea cererii de confiscare extinsă. Astfel, poate rezulta o structură *inexistentă*, *sumară*, *medie* sau *amplă*, cu un nivel de abstractizare *redus*, *mediu* sau *ridicat*.

Este important de reținut în acest caz faptul că structura hotărârii judecătorești (distinctă de structura argumentativă a raționamentului privind art. 112[1] Cod penal) este cea prevăzută de art. 401-404 Cod de procedură penală[6], iar respectarea acesteia este obligatorie.

Prin calitatea motivării ne referim, în principal, la argumentele folosite de instanță în analiza condițiilor teoretice de dispunere a confiscării extinse. Analiza trebuie să reflecte capacitate de analiză și sinteză, coerență în exprimare, claritate și logică, argumentare coerentă și corectă din punctul de vedere al logicii juridice, precum și o raportare în concret la probele, principiile și regulile de drept aplicabile cauzei. Un criteriu relevant îl constituie și modul în care instanța a aplicat jurisprudența Curții Constituționale a României (în continuare, CCR), a Înaltei Curți de Casație și Justiție (în continuare, ICCJ) și a Curții Europene a Drepturilor Omului (în continuare, CtEDO)[7].

Coroborarea celor două criterii principale va permite identificarea raționamentului juridic aplicat de instanță, pe baza căruia vom evalua (in)existența unui standard al motivării în materia confiscării extinse. Acest standard trebuie analizat ulterior prin prisma cerințelor impuse de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (în continuare, CEDO) și a jurisprudenței CtEDO.

[6] Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial nr. 486 din 15 iulie 2010.

[7] Dacă structura hotărârii judecătorești este prevăzută de art. 401-404 Cod de procedură penală, modalitatea în care completul de judecată alege să motiveze hotărârea judecătorească depinde, în principal, de criterii subiective având legătură cu pregătirea profesională a judecătorului (*e.g.* capacitatea de analiză, sinteză și argumentare poate varia în funcție de experiența profesională, complexitatea cauzei, specificitatea infracțiunilor deduse judecății – infracțiuni contra patrimoniului, infracțiuni de trafic de droguri, infracțiuni contra securității naționale). Pentru a elimina subiectivismul în analiza calității motivării, am optat pentru utilizarea unor criterii obiective, extrase din Raportul Comisiei de evaluare pentru Secția Penală din cadrul concursului de promovare în funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție. Având în vedere că ICCJ reprezintă instanța supremă din sistemul judecătoresc național, iar promovarea candidaților la ICCJ se realizează și prin evaluarea hotărârilor judecătorești redactate de aceștia, de către o comisie formată din specialiști în dreptul penal și magistrați cu experiență, considerăm că aceste criterii definesc standardul național al calității unei motivări. Pentru detalii, a se vedea, https://www.iccj.ro/2025/08/22/concurs-de-promovare-in-functia-de-judecator-la-inalta-curte-de-casatie-si-justitie-ce-se-va-desfasura-in-perioada-august-noiembrie-2025/.

Având în vedere că ambele hotărâri au rămas definitive în calea de atac, unul dintre apeluri fiind respins ca nefondat[8], iar al doilea apel admis în parte[9], analiza hotărârilor vizează exclusiv motivarea instanței de fond.

2. Rezumatul și structura hotărârii nr. 2239/2021 a Judecătoriei Iași

În primul dosar instrumentat, Judecătoria Iași a reținut că cei doi inculpați sunt coautori la infracțiunea de furt calificat, în formă continuată (11 acte materiale în perioada decembrie 2020 – ianuarie 2021), deoarece au sustras, pe timpul nopții, prin efracție și uneori, prin violare de domiciliu, o serie de bunuri aparținând persoanelor vătămate (persoane fizice și juridice) și i-a condamnat la o pedeapsă de 3 ani, respectiv, 4 ani închisoare cu executare.

În fapt, instanța a reținut că cei doi inculpați au acționat concertat, în mod repetat, pe raza județului Iași, în baza unui tipar infracțional caracterizat prin identificarea prealabilă a unor locații, urmată de pătrunderea prin efracție în locuințe și spații comerciale și sustragerea bunurilor descoperite la fața locului. Preluarea și transportul bunurilor erau efectuate printr-o distribuție funcțională a rolurilor, în timp ce depozitarea avea loc într-un imobil nelocuit al bunicilor materni ai unuia dintre inculpați și într-un spațiu comercial administrat de acesta. Valorificarea bunurilor se realiza prin vânzarea către terți de bună-credință ori împărțirea bunurilor între inculpați.

Pluralitatea actelor materiale a fost săvârșită în intervale de timp apropiate, iar omogenitatea acestora a condus instanța la reținerea unei forme continuate a infracțiunii de furt calificat. Sub aspectul încadrării juridice, considerăm că hotărârea instanței poate fi criticată, deoarece, din cele 11 acte materiale reținute de instanța de fond, există un act material care iese din tiparul infracțional omogen caracterizat al infracțiunii reținute. În acest sens, ne referim la sustragerea a aproximativ 180 de uși MDF în perioada august 2020 – ianuarie 2021.

În primul rând, rezoluția infracțională unică pe o perioadă de aproximativ 5 luni (august 2020 – ianuarie 2021) diferă semnificativ sub aspect temporal de rezoluția infracțională existentă în cazul celorlalte acte materiale, care sunt realizate într-un interval temporar scurt, toate actele materiale din perioada decembrie 2020 – ianuarie 2021 având loc într-o succesiune rapidă, de maximum una-două zile. Pentru îndeplinirea condiției rezoluției infracționale unice, ar fi fost necesar ca rezoluția infracțională preexistentă primului act material din august 2020 să fi rămas aceeași pe întreaga perioadă de timp, până la sustragerea tuturor bunurilor identificate. În cazul acestui interval de timp, putem discuta mai degrabă de un indiciu al lipsei rezoluției infracționale unice, chiar dacă inculpatul a recunoscut că a sustras bunurile în două nopți distincte.

[8] Hotărârea nr. 98/2022 din 16.02.2022 pronunțată de Curtea de Apel Iași, cod RJ 62g63dge5 (https://rejust.ro/juris/62g63dge5).

[9] Hotărârea nr. 217/2024 din 26.02.2024 pronunțată de Curtea de Apel Iași, cod RJ 5957g5272 (https://rejust.ro/juris/5957g5272). Cererea de apel nu a avut în vedere critici referitoare la măsurile de siguranță dispuse de instanța de fond.

Sub aspectul laturii obiective, toate celelalte fapte privesc sustrageri din locuințe sau spații comerciale, având ca obiect bunuri diverse (bani, aparatură electronică, țigări, produse alimentare, combustibil). Natura bunurilor sustrase și amploarea operațiunii de încărcare, transport și valorificare a unei cantități însemnate de bunuri specifice relevă o diferență semnificativă față de celelalte acte de sustragere. Dacă bunurile sustrase în toate celelalte cazuri vizează bunuri de consum, de dimensiuni reduse, valorificabile imediat, ușor de transportat și depozitat, manipularea, transportul și depozitarea a 180 de uși MDF implică o logistică distinctă și specifică unui volum considerabil (*e.g.* transportul bunurilor sustrase era efectuat, de regulă, cu un autoturism BMW seria 5; capacitatea unui asemenea vehicul pune sub semnul întrebării posibilitatea transportului unei asemenea cantități de uși pe parcursul a două nopți și la o distanță de aproximativ 70 km față de locul de depozitare).

De asemenea, modul de operare al inculpaților relevă diferențe semnificative, în sensul în care valorificarea unui volum considerabil de uși, prin căutarea activă de cumpărători indică o conduită cu o finalitate economică diferită de vânzarea imediată a unor bunuri comune, cu valoare de piață redusă (*e.g.* 18.000 lei prejudiciu material în cazul ușilor comparativ cu sume de 1000 lei, 1250 lei, 3500 lei, 3700 lei).

Sub aspectul participației, este relevant de menționat faptul că în cazul sustragerii ușilor, coautorii au implicat și alte două persoane în săvârșirea infracțiunii, aspect care nu se regăsește în niciunul dintre celelalte acte (*e.g.* cele două persoane au ajutat la descărcarea ușilor în locul unde au fost depozitate, fără a cunoaște faptul că bunurile au fost sustrase).

Având în vedere argumentele prezentate, considerăm că decizia instanței de fond de a reține o singură infracțiune de furt calificat, în formă continuată, este criticabilă și s-ar fi impus reținerea în concurs real a infracțiunii de furt calificat, prevăzută de art. 228 alin. (1), art. 229 alin. (1) lit. b) și d), alin. (2) lit. b) Cod penal și infracțiunea de furt calificat, în formă continuată (10 acte materiale), prevăzută de art. 228 alin. (1), art. 229 alin. (1) lit. b) și d), alin. (2) lit. b) Cod penal, cu aplicarea art. 35 alin. (1) Cod penal.

Încadrarea juridică corectă a stării de fapt constituie, din punctul de vedere al măsurilor de siguranță patrimoniale dispuse, o condiție esențială în identificarea bunurilor supuse confiscării, deoarece ambele măsuri presupun fie existența unei legături directe între fapta prevăzută de legea penală, nejustificată și bunurile confiscate special, fie existența unei legături indirecte între infracțiunea săvârșită și bunurile confiscate extins. În ambele situații, indicarea expresă a bunurilor supuse confiscării trebuie realizată în raport cu fapta prevăzută de legea penală/infracțiunea săvârșită sau activitatea infracțională prezumată a fi sursa veniturilor ilicite.

Instanța a dispus confiscarea specială a autoturismului BMW seria 5 folosit la săvârșirea infracțiunii de furt calificat, în formă continuată, autoturism înregistrat pe numele mamei unui inculpat, dar aparținând în fapt inculpatului, în baza art. 112 alin. (1) lit. b) Cod penal.

Instanța a dispus, de asemenea, confiscarea extinsă a tuturor bunurilor identificate cu ocazia percheziției a două vehicule[10], a percheziției domiciliare[11], a cercetării la fața locului[12] și a bunurilor predate de către un martor[13]. Din lista bunurilor supuse confiscării extinse rezultă că instanța a dispus confiscarea extinsă inclusiv cu privire la cutii de carton, recipiente din plastic și sticlă, baterii, pachete de țigări, încălțăminte sport, articole de îmbrăcăminte și o păpușă.

Ambii inculpați au declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Iași, dar apelul a fost respins ca nefondat de Curtea de Apel Iași. Niciunul dintre motivele apelului nu avea însă legătură cu măsura de siguranță a confiscării extinse.

Structura hotărârii respectă dispozițiile art. 401-404 Cod de procedură penală, iar motivarea dispunerii confiscării extinse are o structură medie în raport cu ponderea finală a considerentelor (aproximativ 2 pagini sunt dedicate confiscării extinse, spre deosebire de aproximativ o pagină dedicată confiscării speciale) și un nivel de abstractizare ridicat, specific hotărârilor judecătorești.

3. Rezumatul și structura hotărârii nr. 2385/2023 a Judecătoriei Iași

În al doilea dosar instrumentat, Judecătoria Iași a reținut că cei doi inculpați au săvârșit două infracțiuni de furt calificat, în concurs real, deoarece au sustras, pe timpul nopții, prin efracție, două catalizatoare (componente ale unor vehicule) și i-a condamnat la o pedeapsă rezultantă de 1 an 6 luni închisoare, executarea pedepsei fiind suspendată sub supraveghere, respectiv, 1 an 9 luni 10 zile închisoare cu executare în regim de detenție (inculpatul se afla în stare de recidivă postexecutorie).

[10] 4 recipiente din sticlă cu capac; două stații emisie-recepție; două telefoane mobile; o lampă tip lanternă; un recipient din sticlă, cu pulverizator; un butuc în care era introdus o cheie; două țigări electronice; două perechi de mănuși de lucru; un cântar portabil, electronic; un ceas de mână; articole de îmbrăcăminte; o imprimantă de eliberat chitanțe portabilă, cu husă; o borsetă ce conține o șurubelniță metalică, clește și patent; un pistol Airsoft, de calibru 6 mm, butelie pentru pistol; un cuțit cu lama de circa 20 cm; un cuțit tip briceag cu lama de circa 10 cm; trei perechi de pantofi sport; o pompă electrică de aer; un clește metalic; 66 de baterii; o pârghie pentru cheile tubulare; două cricuri hidraulice; un subwoofer auto; un amplificator auto; o cutie din material plastic în care se află trei antene auto metalice emisie-recepție; două stații auto emisie-recepție; o bormașină; o ruletă 5m; două lacăte; o cutie neagră de carton în care este ambalat un bec tip LED; o cutie albă de carton în care sunt ambalate două becuri tip LED; o cutie albastră dreptunghiulară de carton în care sunt ambalate două triple din material plastic; un DVR inserat un HDD capacitate 1tb; o cutie metalică; o tabletă; un set incomplet chei; 5 pachete țigarete.

[11] o pereche de pantaloni; o vestă de culoare albastră; o geacă de culoare neagră; ceas; mănuși și briceag multifuncțional.

[12] lacăte ridicate de la prima și a doua magazie; o pereche de mănuși negre; clește metalic; lacăt ridicat de la poarta de acces.

[13] două canistre din plastic cu capacitatea de 20 litri; două canistre din plastic cu capacitatea de 25 litri; trei furtunuri din plastic; o păpușă roșie; 4 cutii cu măști medicinale; o baterie auto; o pâlnie din plastic; 15 bucăți pet-uri cu apă plată a câte 0,75 litri; un pet cu apă plată în cantitate de 3 litri.

În fapt, cei doi inculpați s-au deplasat pe raza municipiului Iași, în noaptea de 03.12.2022, au identificat un autoturism BMW într-o parcare publică, care deținea un catalizator și cu ajutorul unui fierăstrău electric au tăiat sistemele de prindere și au sustras catalizatorul. În următoarea noapte, prin același mod de operare, cei doi inculpați au sustras un alt catalizator, de pe raza aceluiași oraș. Ulterior, ambele catalizatoare au fost valorificate imediat prin vânzarea către terți de bună-credință.

Instanța a dispus confiscarea specială a 17 pânze de fierăstrău, un fierăstrău cu încărcător și acumulator, un cric metalic, un cric hidraulic și două bare metalice, în baza art. 112 alin. (1) lit. b) Cod penal. Celelalte bunuri[14] ridicate la momentul percheziției au fost returnate inculpaților, deoarece nu s-a putut face dovada că acestea au fost folosite la săvârșirea infracțiunilor pentru care s-a dispus condamnarea.

Instanța a dispus, de asemenea, și confiscarea extinsă a două catalizatoare identificate în posesia inculpaților la momentul depistării acestora în trafic (24.12.2022). Bunurile nu au putut fi identificate ca făcând obiectul unui dosar penal și nu sunt aceleași catalizatoare cu cele sustrase în data de 03-04.12.2022, acestea fiind deja înstrăinate unor terți de bună-credință.

Unul dintre inculpați a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Iași, apel ce a fost admis în parte, în sensul schimbării încadrării juridice din două infracțiuni de furt calificat într-o singură infracțiune de furt calificat, în formă continuată (două acte materiale), prevăzută de art. 228 alin. (1), art. 229 alin. (1) lit. b) și d) Cod penal, cu aplicarea art. 35 alin. (1) Cod penal. Ambele pedepse aplicate de instanța de fond au fost reduse de instanța de apel, de la 1 an 6 luni închisoare (executarea pedepsei fiind suspendată sub supraveghere) la 1 an 4 luni închisoare cu executare în regim de detenție, respectiv, de la 1 an 9 luni 10 zile închisoare la 1 an 6 luni închisoare cu executare în regim de detenție. Niciunul dintre motivele apelului nu avea însă legătură cu măsura de siguranță a confiscării extinse.

Structura hotărârii respectă dispozițiile art. 401-404 Cod de procedură penală, iar motivarea dispunerii confiscării extinse are o structură medie în raport cu ponderea finală a considerentelor (aproximativ o pagină este dedicată confiscării extinse, spre deosebire de aproximativ 2 pagini dedicate confiscării speciale) și un nivel de abstractizare ridicat, specific hotărârilor judecătorești.

4. Analiza calității motivării confiscării extinse

În rândurile următoare vom analiza în ce măsură Judecătoria Iași analizează condițiile de dispunere a confiscării extinse, pornind de la condițiile teoretice și modul de argumentare a acestora în motivarea hotărârii. Pentru asigurarea unei analize unitare, vom avea în vedere următoarele: i) condiții generale: înlăturarea unei stări de pericol și prevenirea săvârșirii unor noi fapte penale aducătoare de

[14] o mască tip cagulă de culoare negru; mănuși textile cu inserții de cauciuc; o cheie metalică; un patent cu mâner negru cu roșu; o șurubelniță de culoare roșu; două telefoane mobile.

venituri ilicite; ii) condiții specifice infracțiunii: săvârșirea unei infracțiuni; infracțiunea este susceptibilă să îi procure un folos material persoanei condamnate și pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea comisă este închisoarea de 4 ani sau mai mare; iii) condiții specifice bunurilor: bunurile sunt altele decât cele care ar putea fi confiscate special [prevăzute expres de art. 112 alin. (1) lit. a)-f) Cod penal] și perioada de timp în care s-au dobândit bunurile supuse confiscării extinse este de maxim 5 ani înainte de, și dacă este cazul, după data săvârșirii infracțiunii; iv) condiții specifice infractorului: persoana să fie condamnată pentru săvârșirea unei infracțiuni și există o probabilitate mai mare ca persoana condamnată să fi săvârșit (și alte) activități infracționale din care au rezultat bunurile supuse confiscării extinse, dar care nu au putut fi probate dincolo de orice îndoială rezonabilă în cadrul procesului penal pentru care s-a pronunțat o hotărâre definitivă de condamnare[15].

4.1. Analiza condițiilor generale ale confiscării extinse

Pentru dispunerea unei măsuri de siguranță patrimoniale, în speță confiscarea extinsă, este necesară îndeplinirea a două condiții generale: înlăturarea unei stări de pericol (condiție *sine qua non* pentru dispunerea unei măsuri de siguranță) și prevenirea săvârșirii unor noi fapte penale aducătoare de venituri ilicite (condiție specifică pentru dispunerea confiscării extinse).

În acest sens, se observă că Judecătoria Iași nu analizează incidența acestor condiții generale în niciuna dintre cele două hotărâri, indiferent dacă este vorba despre confiscarea specială sau cea extinsă. Acest aspect este cu atât mai evident cu cât, în cuprinsul hotărârii nr. 2239/2021, instanța a dispus obligarea la tratament medical a unuia dintre inculpați (art. 109 Cod penal), până la însănătoșire sau până la ameliorarea stării de sănătate, motivând riguros necesitatea înlăturării stării de pericol derivate din diagnosticul de tulburare afectivă bipolară. Deși în cazul aplicării art. 109 Cod penal, instanța examinează scopul măsurilor de siguranță prevăzut de art. 107 alin. (1) și (2) Cod penal, raționamentul juridic nu este transpus și în cazul confiscării speciale și confiscării extinse. Structura și logica motivării, în ansamblu, nu relevă nicio aplicare implicită a condițiilor generale anterior menționate.

Jurisprudența națională relevă faptul că, în general, instanțele analizează doar în mod excepțional condițiile generale ale confiscării extinse, deși dispunerea unei astfel de măsuri are ca scop înlăturarea unei stări de pericol ce nu a putut fi înlăturată prin aplicarea unei pedepse. La nivelul Curții de Apel Iași, analiza acestor

[15] M. Udroiu, *Sinteze de drept penal. Partea generală*, volumul II, Editura C.H. Beck, București, 2025, pp. 987-993; L.V. Lefterache, *Drept penal. Partea generală*, Editura Hamangiu, București, 2021, pp. 355-363; F. Streteanu, *Considerații privind confiscarea extinsă*, în Caiete de Drept Penal, nr. 2/2012, pp. 20-28; D. Nițu, *Confiscarea extinsă. Confiscarea specială. Confiscarea de la terți*, în Caiete de Drept Penal, nr. 4/2017, pp. 47-52; L.V. Lefterache, *Confiscarea extinsă în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului*, în A.U.B., Supliment 2014, pp. 96-101; L.V. Lefterache, *Confiscarea extinsă*, în Curierul Judiciar, nr. 7/2015, pp. 387-396.

condiții este prezentă numai în cazul a două hotărâri, ambele pronunțate de Tribunalul Iași[16], ceea ce confirmă, încă o dată, omisiunea generalizată a instanțelor de a-și extinde standardul motivării asupra tuturor elementelor esențiale ale acestei instituții[17]. Întrucât Curtea de Apel Iași nu a pronunțat, în primă instanță, hotărâri prin care să dispună confiscarea extinsă, nu se poate contura o imagine exhaustivă asupra standardului de motivare la nivelul tuturor gradelor de jurisdicție de la nivel local. Totuși, se poate afirma că, la nivelul instanțelor din această circumscripție, motivarea nu cuprinde, în principiu, verificarea condițiilor generale ale confiscării extinse.

4.2. Analiza condițiilor specifice infracțiunii

În cadrul acestei categorii de condiții, se observă tendința unor instanțe de a substitui motivarea propriu-zisă prin transcrierea integrală a dispozițiilor legale aplicabile speței. La nivelul Curții de Apel Iași am identificat un număr de 11 situații în care instanțele au reprodus *in extenso* conținutul art. 112 și art. 112[1] Cod penal. Această practică este prezentă și în cuprinsul hotărârii nr. 2385/2023 a Judecătoriei Iași, unde instanța reia integral textul normativ în considerentele hotărârii.

Considerăm că simpla transcriere a normelor juridice în cuprinsul unei hotărâri nu echivalează cu o analiză a condițiilor teoretice ale instituției și nu conferă hotărârii un plus de fundamentare. Într-un sistem de drept modern, textul de lege este prezumat a fi accesibil subiecților de drept, iar redarea acestuia sub forma unor pasaje preluate integral din normă nu contribuie decât la creșterea artificială a volumului documentului, fără a clarifica silogismul judiciar aplicat în speță.

Această manieră de redactare a considerentelor nu îndeplinește exigențele dreptului la un proces echitabil, consacrat de art. 6 din CEDO[18]. În jurisprudența sa constantă[19], CtEDO a statuat că obligația instanței de a-și motiva deciziile presupune ca hotărârea să demonstreze că au fost examinate efectiv problemele esențiale supuse analizei. Această obligație nu trebuie înțeleasă în sensul că fiecare problemă ridicată să corespundă unui răspuns detaliat, ci trebuie privită ca un

[16] Hotărârea nr. 990/2016 din 14.10.2016 pronunțată de Tribunalul Iași, cod RJ 525e57627 (https://rejust.ro/juris/525e57627), hotărârea nr. 351/2024 din 17.06.2024 pronunțată de Tribunalul Iași, cod RJ de2385e53 (https://rejust.ro/juris/de2385e53).

[17] A. Roghină-Neagoe, *Jurisprudența Curții de Apel Cluj și a Curții de Apel Iași, în perioada 1 februarie 2014 – 1 aprilie 2025, în materia confiscării extinse*, în Caiete de Drept Penal, nr. 4/2025 (în curs de publicare).

[18] Art. 6 din CEDO prevede dreptul la un proces echitabil. Printre garanțiile implicite ale dreptului la un proces echitabil se numără și dreptul la o hotărâre motivată. Pentru detalii, a se vedea, R. Ciobanu, *Motivarea hotărârilor judecătorești, garanție a dreptului la un proces echitabil*, Editura Hamangiu, București, 2025, pp. 129-172.

[19] CtEDO, cauza Hirvisaari v. Finlanda, hotărârea din 27 septembrie 2001; cauza Helle v. Finlanda, hotărârea din 19 decembrie 1997; cauza García Ruiz v. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999; cauza Albina v. România, hotărârea din 28 aprilie 2005; cauza Boldea v. România, hotărârea din 15 februarie 2007, disponibile online la adresa: https://hudoc.echr.coe.int/.

element de transparență a justiției, inerent oricărui act jurisdicțional[20]. Or, simpla preluare mecanică a textului legal, în absența unei corelări cu situația de fapt, nu poate satisface standardul de motivare necesar pentru a asigura o protecție reală împotriva arbitrariului. Dimpotrivă, rigoarea motivării impune evidențierea raționamentului juridic prin prezentarea condițiilor teoretice, urmată de argumentarea acestora prin raportare la starea de fapt, la probele administrate și la regulile de drept aplicabile cauzei. Astfel, motivarea reprezintă argumentarea în scris a rațiunii care îl determină pe judecător să adopte soluția dispusă în cauză[21].

În cazul hotărârii nr. 2239/2021, instanța de fond arată inițial care sunt condițiile teoretice necesare pentru dispunerea confiscării speciale, apoi argumentează fiecare condiție prin raportare la starea de fapt, iar la final constată îndeplinirea condițiilor și dispune confiscarea specială a bunurilor. Pe parcursul motivării, instanța nu face trimitere la probele care susțin argumentele reținute (*e.g.* în analiza condiției ca bunurile să fie proprietatea infractorului la momentul comiterii faptei, instanța a confiscat special autoturismul BMW, înregistrat pe numele mamei inculpatului, fără a face trimitere la probatoriul administrat din care rezultă că inculpatul este proprietarul în fapt al bunului). Deși raționamentul juridic aplicat în cazul confiscării speciale trebuia transpus și în cazul confiscării extinse, în mod surprinzător, în următoarea secțiune a considerentelor, instanța apelează la o argumentare formalistă, tip șablon: „*instanța constată că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege pentru a se dispune confiscarea extinsă a următoarelor bunuri: (...)*”. După enumerarea bunurilor supuse confiscării extinse, instanța apelează, din nou, la o argumentare formalistă, tip șablon, pentru a suplini lipsa unei motivări a condiției referitoare la convingerea instanței: *„probatoriul administrat relevă faptul că inculpații au desfășurat în mod constant, pe o anumită perioadă de timp, activități cu caracter infracțional de o gravitate sporită, instanța considerând că probatoriul este suficient pentru a permite să-și formeze convingerea că (...)”*. Acest exemplu reprezintă, în concret, o încălcare a garanțiilor prevăzute de art. 6 din CEDO.

În cazul hotărârii nr. 2385/2023, instanța transcrie integral conținutul art. 112 alin. (1) lit. b) Cod penal, arată care sunt condițiile teoretice de verificat, apoi argumentează fiecare condiție prin raportare la starea de fapt, iar în final dispune confiscarea specială a unor bunuri ce îndeplinesc condițiile prevăzute de lege și respinge confiscarea specială a altor bunuri ce nu îndeplinesc condițiile prevăzute de lege. Deși transcrie integral și conținutul art. 112[1] alin. (1) și (2) Cod penal, omite enumerarea condițiilor de verificat, dar motivează implicit numai o parte din condițiile rezultate din dispozițiile art. 112[1] Cod penal (subsidiaritatea bunurilor

[20] N. Volonciu, A. S. Uzlău, G. Anghel-Tudor, D. Atasiei, C. M. Chiriță, T. V. Gheorghe, C. Ghigheci, L. E. Holmanu, T. Manea, C. Marin, R. Moroșanu, I. D. Samoilă, V. Văduva, C. Voicu, *Codul de procedură penală. Comentariu pe articole. Volumul II. Partea Specială*, Editura Hamangiu, București, 2024, p. 434.

[21] ICCJ, decizia nr. 4222 din 25 noiembrie 2010, disponibilă online la adresa: https://www.scj.ro/.

confiscate extins, infracțiune susceptibilă de un folos material, minimul special al pedepsei și convingerea instanței).

În ceea ce privește condiția săvârșirii unei infracțiuni, jurisprudența analizată relevă faptul că instanțele tind să absoarbă această analiză în secțiunea dedicată încadrării juridice a faptei, prin indicarea dispozițiilor legale aplicabile stării de fapt reținute. În cazul hotărârii nr. 2385/2023 instanța transcrie dispozițiile art. 228 și art. 229 Cod penal, inclusiv prin precizarea limitelor speciale de pedeapsă, fapt ce subînțelege verificarea implicită a pragului de 4 ani prevăzut de art. 112^1 Cod penal.

În ambele hotărâri analizate, instanța constată îndeplinită condiția referitoare la posibilitatea ca infracțiunea pentru care a fost condamnat inculpatul să fie susceptibilă de a-i procura un folos material, fără mențiuni explicative. Deși în cazul infracțiunii de furt (simplu sau calificat) folosul material este evident prin însăși natura faptei, în cazul altor infracțiuni (*e.g.* abuz în serviciu), condiția ca fapta să fie susceptibilă să îi procure un folos material persoanei condamnate necesită o argumentare mai riguroasă.

Această practică apare generalizată la nivelul tuturor hotărârilor în materie de confiscare extinsă pronunțate la nivelul Curții de Apel Iași (10 hotărâri la nivelul Tribunalului Iași și 7 hotărâri la nivelul Tribunalului Vaslui), cu excepția hotărârii nr. 1446/24.10.2017[22] și a hotărârii nr. 84/23.03.2022[23], ambele pronunțate de Tribunalul Iași, unde motivarea în cazul dispunerii confiscării extinse este inexistentă.

4.3. Analiza condițiilor specifice bunurilor supuse confiscării extinse

Sub aspectul obiectului confiscării extinse, analiza presupune verificarea a două condiții cumulative: incidența principiului subsidiarității (bunurile să nu facă parte din categoria celor care ar putea fi confiscate special) și respectarea criteriului temporal (dobândirea bunurilor într-un interval de maxim 5 ani înainte de, și dacă este cazul, după data săvârșirii infracțiunii).

În acest sens, se observă că Judecătoria Iași omite să analizeze incidența acestor condiții referitoare la obiectul confiscării extinse în ambele hotărâri cercetate. Această omisiune generalizată în examinarea explicită a două condiții esențiale ce vizează obiectul măsurii de siguranță confirmă, încă o dată, tendința instanțelor de a nu-și extinde standardul motivării asupra tuturor elementelor esențiale ale acestei instituții. Lipsa de rigoare este cu atât mai evidentă în hotărârea nr. 2239/2021, unde au fost incluse în lista bunurilor confiscate extins bunuri ce ar fi putut face obiectul confiscării speciale [*e.g.* două telefoane mobile, conform art. 112 alin. (1) lit. b) Cod penal]. Or, incidența confiscării speciale exclude

[22] Hotărârea nr. 1446/2017 din 24.10.2017 pronunțată de Tribunalul Iași, cod RJ 498262ge4 (https://rejust.ro/juris/498262ge4).

[23] Hotărârea nr. 84/2022 din 23.03.2022 pronunțată de Tribunalul Iași, cod RJ 4e9e83dee (https://rejust.ro/juris/4e9e83dee).

de plano posibilitatea dispunerii confiscării extinse asupra acelorași bunuri, având în vedere criteriul subsidiar al acesteia din urmă.

În ultimă instanță, această omisiune poate transcende sfera viciilor de redactare, respectiv, motivare, cu efecte directe asupra dreptului de proprietate. În absența unei analize riguroase a condițiilor de legalitate, măsurile de siguranță patrimoniale, în special confiscarea extinsă, se pot transforma într-o ingerință arbitrară a statului, incompatibilă cu garanțiile oferite de art. 1 din Protocolul nr. 1 la CEDO[24].

În aceeași hotărâre, referitor la lista bunurilor confiscate, se poate decela un raționament de oportunitate al instanței, menit să împiedice reintrarea bunurilor ridicate de organele de cercetare penală în posesia inculpaților. Relevăm faptul că majoritatea bunurilor au fost identificate cu ocazia percheziției autoturismului BMW, folosit la săvârșirea infracțiunii și confiscat special, fiind ulterior supuse confiscării extinse în mod nediferențiat. Or, lista bunurilor confiscate extins cuprinde categorii de bunuri care prin natura și deținerea lor nu generează o stare de pericol și nu reflectă o acumulare de venituri ilicite (*e.g.* țigări electronice, mănuși, măști medicinale, baterii, cutii de carton, recipiente din sticlă și plastic, încălțăminte sport, păpușă). Confiscarea unor obiecte de valoare derizorie și fără periculozitate intrinsecă transformă instituția confiscării extinse într-o formă de expropriere arbitrară, lipsită de finalitate preventivă.

În schimb, pistolul de tip Airsoft, asimilat obiectelor periculoase[25] și cele două cuțite, obiecte susceptibile de a fi asimilate armelor, ar putea justifica, sub aspectul prevenirii unei stări de pericol, dispunerea unei măsuri de siguranță. Într-un context marcat de persistența infracțională în sfera infracțiunilor contra patrimoniului, aceste bunuri încetează să mai fie simple obiecte de uz curent și devin elemente ce potențează periculozitatea socială a inculpaților și riscul de recidivă al acestora.

De regulă, armele folosite la săvârșirea infracțiunii fac obiectul confiscării speciale [art. 112 alin. (1) lit. b) Cod Penal], iar nu al celei extinse. Se poate deduce, în absența unui raționament explicit, că aplicarea art. 112[1] Cod penal indică faptul că instanța, în imposibilitatea de a proba utilizarea pistolului Airsoft și a celor două cuțite în actele materiale deduse judecății, a optat pentru o argumentare formalistă, tip șablon, a prezumției dobândirii ilicite a bunurilor: „(...) *probatoriul este suficient pentru a permite să-și formeze convingerea că bunurile respective provin din săvârșirea de infracțiuni contra patrimoniului. Astfel, aceste aspecte creează convingerea instanței că bunurile menționate anterior nu au fost achiziționate de cei doi inculpați din venituri licite*".

[24] CtEDO, cauza Paulet v. Regatul Unit, hotărârea din 13 mai 2014; cauza Todorov și alții v. Bulgaria, hotărârea din 13 iulie 2021, disponibile online la adresa: https://hudoc.echr.coe.int/.

[25] Pentru detalii, a se vedea, Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor, componentelor esențiale și al munițiilor, republicată în Monitorul Oficial nr. 425 din 10 iunie 2014, Anexa E, Alte categorii de arme și dispozitive.

În ceea ce privește hotărârea nr. 2385/2023, Judecătoria Iași a dispus confiscarea extinsă a două catalizatoare fără a verifica dacă bunurile îndeplinesc condițiile de dispunere a confiscării extinse. Cu toate acestea, considerăm că în acest caz, deși nu este menționat expres principiul subsidiarității, această condiție este îndeplinită implicit, deoarece instanța reține că obiectele materiale ale infracțiunilor deduse judecății au fost deja înstrăinate către terți de bună-credință: *„cele două catalizatoare sustrase de la persoanele vătămate au fost înstrăinate de inculpați, astfel că instanța reține că aceste catalizatoare nu provin din săvârșirea infracțiunilor ce fac obiectul cauzei”*. În consecință, bunurile identificate asupra inculpaților la momentul depistării în trafic nu proveneau din faptele pentru care s-a dispus condamnarea, ceea ce exclude aplicarea confiscării speciale.

Sub aspect temporal, având în vedere proximitatea dintre data săvârșirii celor două acte materiale (03-04.12.2022) și momentul identificării bunurilor (24.12.2022), rezultă că, cel mai probabil, catalizatoarele confiscate extins provin din infracțiuni săvârșite în apropierea acestei date și nu depășesc intervalul de 5 ani anterior săvârșirii infracțiunii. Un argument în acest sens îl constituie faptul că inculpații au profitat de cererea existentă pe piață și au vândut bunurile imediat după săvârșirea faptei, aceștia declarând că cele două componente reprezintă bunuri cu o valoare de piață ridicată și cu un grad sporit de vandabilitate, ce permit o valorificare imediată. De asemenea, unul dintre inculpați, la momentul judecății, este suspect într-un alt dosar penal, de pe raza aceluiași municipiu, având același obiect, iar acesta nu a putut oferi o dovadă în sensul achiziționării licite a bunurilor.

Putem afirma că, spre deosebire de hotărârea nr. 2239/2021, unde instanța a ales să recurgă la o motivare formalistă, tip șablon, pentru a justifica o confiscare extinsă nediferențiată (incluzând bunuri de valoare derizorie), în cazul hotărârii nr. 2385/2023, instanța a aplicat corect pe fond măsura de siguranță, însă a folosit mai degrabă un raționament juridic implicit decât o argumentare explicită a condițiilor privitoare la bunuri. Or, din perspectiva garanţiilor consacrate de art. 6 din CEDO, simpla corectitudine a soluției pe fond nu poate substitui obligația de motivare explicită a instanței. În lipsa unei analize punctuale a criteriului subsidiarității și a celui temporal, hotărârea nu permite decelarea rațiunilor ingerinței statului în patrimoniul persoanei, transformând măsura confiscării într-un act cu aparență de arbitrariu.

4.4. Analiza condițiilor specifice infractorului

În cadrul acestei categorii de condiții, instanța trebuie să folosească două raționamente probatorii diferite: în primul rând, persoana trebuie să fie condamnată pentru săvârșirea unei infracțiuni, ceea ce semnifică faptul că instanța constată, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că fapta există, constituie infracțiune și a fost săvârșită de inculpat [art. 396 alin. (2) Cod de procedură penală]; în al doilea rând, pentru dispunerea confiscării extinse, este necesar ca instanța să își formeze convingerea că bunurile provin din activități infracționale, adică instanța constată că există o probabilitate mai mare ca persoana condamnată să fi săvârșit (și alte) activități infracționale din care au rezultat bunurile supuse confiscării

extinse, dar care nu au putut fi probate dincolo de orice îndoială rezonabilă în cadrul procesului penal în care s-a pronunțat o hotărâre definitivă de condamnare. În acest caz, instanța nu mai folosește standardul de probă „dincolo de orice îndoială rezonabilă", ci standardul probabilităților.

În ceea ce privește condamnarea persoanei, se observă că, în ambele cauze, hotărârile Judecătoriei Iași au ca obiect infracțiunea de furt calificat. Aceasta nu face parte din categoria infracțiunilor menționate în doctrină ca fiind, în mod uzual, obiect al dosarelor în care s-a dispus confiscarea extinsă[26], deși infracțiunile contra patrimoniului ocupă un loc însemnat în statistica infracționalității la nivel național[27]. Mai mult, acestea reprezintă o categorie de infracțiuni în care obținerea unui folos material constituie însuși scopul activității infracționale. La nivelul Curții de Apel Iași, cercetarea jurisprudențială a relevat existența a două cauze având ca obiect infracțiuni contra patrimoniului în care s-a dispus confiscarea extinsă, natura celorlalte infracțiuni fiind preponderent dominată de traficul de droguri. Spre deosebire de traficul de droguri, unde prezumția de venituri ilicite este intrinsecă profilului infracțional, în cazul infracțiunilor de furt (simplu sau calificat), această prezumție necesită o fundamentare mai elaborată. Natura bunurilor sustrase (în general, bunuri de consum curent) impune instanței o analiză mai riguroasă a disproporției patrimoniale pentru a putea opera cu prezumția prevăzută de art. 112^1 alin. (1) teza finală Cod penal.

Prin hotărârea nr. 2239/2021, instanța de fond a dispus condamnarea unuia dintre inculpați la o pedeapsă de 1 an 6 luni închisoare, a cărei executare a fost suspendată sub supraveghere. Sub aspect procesual, conform art. 396 alin. (1) Cod de procedură penală, suspendarea executării pedepsei sub supraveghere reprezintă o soluție de condamnare, spre deosebire de renunțarea la aplicarea pedepsei sau amânarea aplicării pedepsei. Acestea din urmă reprezintă, în prezent, impedimente la dispunerea confiscării extinse[28], deoarece nu întrunesc premisa unei soluții de condamnare. Totodată, cuantumul pedepsei aplicate de instanță (menținut în apel, deși s-a schimbat încadrarea juridică) nu constituie o condiție a confiscării extinse.

---

[26] M. Udroiu, *Sinteze de drept penal. Partea generală*, volumul II, Editura C.H. Beck, București, 2025, p. 987. Autorul afirmă că cele mai frecvente infracțiuni pentru care s-a dispus confiscarea extinsă sunt traficul de droguri, infracțiunile de corupție, fraudele comise prin sisteme informatice și mijloace de plată electronice, traficul de persoane/minori, proxenetismul și contrabanda.

[27] Conform Raportului de activitate al PICCJ și al unităților de parchet din teritoriu, în perioada 2020-2025, infracțiunile contra patrimoniului ocupă o pondere de 18,7% (2021), 19,7% (2020), 20,2% (2022), 20,4% (2023) și 20,3% (2024, 2025) din totalul infracțiunilor săvârșite de inculpați persoane fizice, pentru care au fost trimiși anual în judecată între 11.770 (2021) și 12.875 (2024) inculpați. Rapoartele sunt disponibile online la adresa: https://www.mpublic.ro/index.php/ro/activitate/raport-de-activitate.

[28] Pentru detalii, a se vedea, A. Neagoe, *(In)Compatibilitatea dispozițiilor articolului 80 și articolului 112^1 Cod Penal*, în Acta Universitatis Lucian Blaga. Seria Iurisprudentia, nr. 1/2024, A. Neagoe, *(In)Compatibilitatea dispozițiilor articolului 91 și articolului 112^1 Cod Penal*, în Acta Universitatis Lucian Blaga. Seria Iurisprudentia, nr. 2/2024, disponibile online la adresa: https://sintact.ro/.

Referitor la condiția privind convingerea instanței, jurisprudența analizată confirmă indicatorii stabiliți în studiul realizat asupra jurisprudenței Curții de Apel Cluj și a Curții de Apel Iași. Din această perspectivă, se relevă o tendință generalizată la nivelul instanțelor de a analiza cu prioritate această condiție. Cu excepția situațiilor în care instanța a omis motivarea dispoziției prin care s-a dispus confiscarea extinsă, nu am identificat hotărâri judecătorești care să nu menționeze convingerea instanței drept fundament al măsurii de siguranță. Această practică este confirmată și în cazul hotărârilor pronunțate la nivelul Judecătoriei Iași.

Considerăm că starea de fapt reținută de instanță prin hotărârea nr. 2239/2021, respectiv, săvârșirea infracțiunii de furt calificat, în formă continuată (11 acte materiale), într-o perioadă relativ scurtă de timp și prin același mod de operare, constituie, în economia silogismului judiciar, indicii temeinice pentru a înclina balanța probabilităților în favoarea concluziei că bunurile ridicate de la inculpați provin din activități infracționale ce nu au făcut obiectul dosarului în care s-a dispus condamnarea. Deși în considerentele hotărârii nu se regăsesc mențiuni exprese referitoare la modalitatea prin care instanța a evaluat probatoriul în scopul formării convingerii asupra caracterului ilicit al veniturilor, acest raționament este susținut și de conduita procesuală a inculpaților: recunoașterea faptelor, opțiunea de a fi judecați conform procedurii simplificate, precum și decizia de a nu exercita calea de atac împotriva hotărârii instanței de fond pe motive având legătură cu confiscarea (specială și extinsă) a bunurilor. Totuși, conduita procesuală a inculpaților constituie un indiciu extrinsec care confirmă justețea soluției pe fond, dar nu suplinește lipsa unei motivări riguroase.

În schimb, prin hotărârea nr. 2385/2023 instanța ajunge la aceeași concluzie privind convingerea că bunurile ridicate din autoturismul inculpaților provin din săvârșirea de infracțiuni contra patrimoniului, folosind, de această dată, un raționament juridic mai riguros. În cuprinsul acestei hotărâri se observă că instanța și-a fundamentat convingerea pe elemente concrete rezultate din starea de fapt: declarația unui martor care l-a identificat pe unul dintre inculpați ca fiind persoana de la care a achiziționat două catalizatoare, în cursul aceleiași luni, și declarațiile inculpatului, care a susținut că cele două catalizatoare ridicate de organele de cercetare penală au fost achiziționate de la o persoană necunoscută, printr-o tranzacție neverificabilă. Un aspect determinant în economia soluției l-a constituit și calitatea de suspect a unuia dintre inculpați într-o altă cauză penală aflată în instrumentare la nivelul aceleiași circumscripții teritoriale, având un obiect identic (sustragerea de catalizatoare, pe timpul nopții, din parcări publice, prin tăierea cu un fierăstrău electric), aspect care, deși se situează la limita garanțiilor prezumției de nevinovăție, fundamentează motivarea instanței.

5. Concluzii

Analiza jurisprudenței Judecătoriei Iași în materia confiscării extinse evidențiază existența unui standard de motivare neuniform și insuficient conturat, chiar și în cadrul aceleiași instanțe. Deși dispozițiile art. 112^1 Cod penal nu condiționează aplicarea măsurii de competența materială sau de gradul de

jurisdicție, practica judiciară relevă o reticență accentuată a judecătoriilor în dispunerea confiscării extinse, precum și dificultăți persistente în structurarea unui raționament juridic coerent și complet atunci când această măsură este aplicată.

Din perspectiva calității motivării, se pot distinge două tipare principale. Pe de o parte, există hotărâri în care instanța recurge la o motivare formalistă, tip șablon, caracterizată prin transcrierea normei legale și prin afirmarea concluziei privind proveniența ilicită a bunurilor, fără o analiză efectivă a dispozițiilor legale incidente. Această abordare conduce, în unele cazuri, la dispunerea confiscării extinse în mod nediferențiat, inclusiv asupra unor bunuri de valoare derizorie sau asupra unor bunuri care ar fi putut face obiectul confiscării speciale, cu încălcarea principiului subsidiarității. Pe de altă parte, se constată existența unor hotărâri în care măsura de siguranță este corect aplicată pe fond, însă raționamentul instanței rămâne, în mare parte, implicit, fără a fi explicitat în mod sistematic prin raportare în concret la probele, principiile și regulile de drept aplicabile cauzei.

O constantă a practicii analizate o reprezintă omisiunea examinării explicite a condițiilor generale ale măsurii de siguranță**,** respectiv înlăturarea unei stări de pericol și prevenirea săvârșirii unor noi fapte penale aducătoare de venituri ilicite. Această lacună este cu atât mai problematică cu cât confiscarea extinsă constituie o ingerință în dreptul de proprietate, care nu poate fi justificată exclusiv prin gravitatea abstractă a infracțiunii sau prin persistența infracțională a inculpatului, ci impune o motivare riguroasă, aptă să permită controlul judiciar efectiv al legalității și proporționalității măsurii.

În același timp, analiza condițiilor referitoare la bunurile supuse confiscării extinse relevă o aplicare deficitară a criteriului subsidiarității și a criteriului temporal**,** instanțele omițând, de regulă, să arate de ce bunurile nu pot fi confiscate special și în ce măsură acestea au fost dobândite în intervalul de timp relevant. În lipsa unei asemenea analize, confiscarea extinsă riscă să fie percepută și aplicată ca o soluție de oportunitate procesuală, menită să împiedice restituirea bunurilor ridicate, și nu ca o măsură de siguranță fundamentată pe condiții stricte de legalitate.

Din perspectiva cerințelor impuse de art. 6 din CEDO și de jurisprudența CtEDO se poate concluziona că simpla transcriere a textului legal sau formularea unor concluzii pe fond privind proveniența ilicită a bunurilor nu satisface exigențele dreptului la un proces echitabil. Motivarea hotărârii trebuie să reflecte examinarea efectivă a problemelor esențiale deduse judecății și să permită părților și instanțelor superioare să urmărească silogismul judiciar aplicat.

În acest context, analiza de față susține necesitatea conturării unui standard minim de motivare a confiscării extinse, care să includă, în mod obligatoriu: (i) examinarea expresă a condițiilor generale ale măsurii de siguranță; (ii) analiza distinctă și cumulativă a condițiilor referitoare la infracțiune, bunuri și infractor; (iii) motivarea explicită a convingerii instanței cu privire la caracterul ilicit al provenienței bunurilor, prin raportare în concret la probele, principiile și regulile de drept aplicabile cauzei; (iv) verificarea proporționalității ingerinței în dreptul de proprietate al persoanei condamnate.

În lipsa unei asemenea abordări, confiscarea extinsă riscă să își piardă finalitatea pentru care a fost reglementată la nivelul Uniunii Europene și transpusă în dreptul intern, transformându-se dintr-un instrument de combatere a criminalității generatoare de venituri ilicite într-o instituție aplicată sporadic, neunitar și, uneori, arbitrar.

Referințe

M. Udroiu, *Sinteze de drept penal. Partea generală*, volumul II, Editura C.H. Beck, București, 2025

L.V. Lefterache, *Drept penal. Partea generală*, Editura Hamangiu, București, 2021

R. Ciobanu, *Motivarea hotărârilor judecătorești, garanție a dreptului la un proces echitabil*, Editura Hamangiu, București, 2025

N. Volonciu, A. S. Uzlău, G. Anghel-Tudor, D. Atasiei, C. M. Chirița, T. V. Gheorghe, C. Ghigheci, L. E. Holmanu, T. Manea, C. Marin, R. Moroșanu, I. D. Samoilă, V. Văduva, C. Voicu, *Codul de procedură penală. Comentariu pe articole. Volumul II. Partea Specială*, Editura Hamangiu, București, 2024

F. Streteanu, *Considerații privind confiscarea extinsă*, în Caiete de Drept Penal, nr. 2/2012

L.V. Lefterache, *Confiscarea extinsă în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului*, în A.U.B., Supliment 2014

L.V. Lefterache, *Confiscarea extinsă*, în Curierul Judiciar, nr. 7/2015

D. Nițu, *Confiscarea extinsă. Confiscarea specială. Confiscarea de la terți*, în Caiete de Drept Penal, nr. 4/2017

A. Roghină-Neagoe, *Jurisprudența Curții de Apel Cluj și a Curții de Apel Iași, în perioada 1 februarie 2014 – 1 aprilie 2025, în materia confiscării extinse*, în Caiete de Drept Penal, nr. 4/2025

A. Neagoe, *(In)Compatibilitatea dispozițiilor articolului 80 și articolului 112[1] Cod Penal*, în Acta Universitatis Lucian Blaga. Seria Iurisprudentia, nr. 1/2024

A. Neagoe, *(In)Compatibilitatea dispozițiilor articolului 91 și articolului 112[1] Cod Penal*, în Acta Universitatis Lucian Blaga. Seria Iurisprudentia, nr. 2/2024

Hotărârea nr. 2239/2021 din 11.11.2021 pronunțată de Judecătoria Iași, cod RJ de4g6e8dd (https://rejust.ro/juris/de4g6e8dd)

Hotărârea nr. 2385/2023 din 14.11.2023 pronunțată de Judecătoria Iași, cod RJ g8e27645g (https://rejust.ro/juris/g8e27645g)

Hotărârea nr. 98/2022 din 16.02.2022 pronunțată de Curtea de Apel Iași, cod RJ 62g63dge5 (https://rejust.ro/juris/62g63dge5)

Hotărârea nr. 217/2024 din 26.02.2024 pronunțată de Curtea de Apel Iași, cod RJ 5957g5272 (https://rejust.ro/juris/5957g5272)

Hotărârea nr. 990/2016 din 14.10.2016 pronunțată de Tribunalul Iași, cod RJ 525e57627 (https://rejust.ro/juris/525e57627)

Hotărârea nr. 351/2024 din 17.06.2024 pronunțată de Tribunalul Iași, cod RJ de2385e53 (https://rejust.ro/juris/de2385e53)

Hotărârea nr. 1446/2017 din 24.10.2017 pronunțată de Tribunalul Iași, cod RJ 498262ge4 (https://rejust.ro/juris/498262ge4)

Hotărârea nr. 84/2022 din 23.03.2022 pronunțată de Tribunalul Iași, cod RJ 4e9e83dee (https://rejust.ro/juris/4e9e83dee)

ICCJ, decizia nr. 4222 din 25 noiembrie 2010

CtEDO, cauza Helle v. Finlanda, hotărârea din 19 decembrie 1997

CtEDO, cauza García Ruiz v. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999

CtEDO, cauza Hirvisaari v. Finlanda, hotărârea din 27 septembrie 2001

CtEDO, cauza Albina v. România, hotărârea din 28 aprilie 2005
CtEDO, cauza Boldea v. România, hotărârea din 15 februarie 2007
CtEDO, cauza Paulet v. Regatul Unit, hotărârea din 13 mai 2014
CtEDO, cauza Todorov și alții v. Bulgaria, hotărârea din 13 iulie 2021
Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial, nr. 510 din 24 iulie 2009
Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial nr. 486 din 15 iulie 2010
Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor, componentelor esențiale și al munițiilor, republicată în Monitorul Oficial nr. 425 din 10 iunie 2014
Raportul de activitate al PICCJ și al unităților de parchet din teritoriu, în perioada 2020-2025, disponibil online la adresa: https://www.mpublic.ro/index.php/ro/activitate/raport-de-activitate
Raportul Comisiei de evaluare pentru Secția Penală din cadrul concursului de promovare în funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție, disponibil online la adresa: https://www.iccj.ro/2025/08/22/concurs-de-promovare-in-functia-de-judecator-la-inalta-curte-de-casatie-si-justitie-ce-se-va-desfasura-in-perioada-august-noiembrie-2025/
https://hudoc.echr.coe.int/
https://www.scj.ro/
https://rejust.ro